

mig, at vi i langt større Udstrækning, end Tilfældet er, kunde bruge vort eget Træ. For ganske kort Tid siden, da vi indenfor den Boligforening, jeg staaar som Leder af, skulde have et betydeligt Parti Træ, henvendte jeg mig til enkelte danske Leverandører, og spurgte, om de havde nogen Interesse i at give os et Tilbud paa dette Træ. Til Trods for, at jeg naturligvis mente, at de med Lethed kunde konkurrere f. Eks. med Sverige, hvor den danske Krone ikke er saa meget værd, der var en betydelig Agio paa det Tidspunkt, viste det sig umuligt for det danske Skovbrug at konkurrere. Der maa utvivlsomt være noget galt. Jeg ved ikke, hvori det ligger, men enten beregner Skovejere sig en urimelig Avance, eller ogsaa er der paa anden Maade noget galt. Det kunde maaske være paa sin Plads at henstille til den højtærede Landbrugsminister at undersøge, om der ikke var Mulighed for, at vi i disse vanskelige økonomiske Tider kunde anvende Træ fra de mange Skove, som vi har, jeg vil ikke have, at vi skal rasere Skovene, ingenlunde, men jeg synes, der var Grund til at bruge dansk Træ i saa stor Udstrækning som muligt. Der er et gammelt Ord, som siger: Nød lærer nøgen Kvinde at spinde, og det er ikke udelukket, at vi inden alt for længe kommer til at leve efter denne gamle Regel, men det kunde være, at der, inden vi drives dertil, er sat altfor meget paa Spil; derfor er et advarende Ord i Tide ikke af Vejen. Vi vilde ligeledes indenfor Byggeriet kunne beskæftige Teglværker, Cementfabrikker, Støberier og Tapetfabrikker, og der vilde ogsaa være en betydelig Del Transportarbejde. Man ser deraf, at en stor Række Industriegrene vilde kunne komme i Virksomhed, hvis man kunde faa Byggeriet fremmet i højere Grad, end Tilfældet er. Vi har allerede nu en stor Stab af Bygningsarbejdere gaaende ledige, og denne Hær bliver større og større for hver Dag, der gaar, og samtidig med den gaar alle de Arbejdere ledige, som ellers er beskæftiget ved de Virksomheder, der producerer Bygningsmaterialer.

Dertil kommer endelig, at der er Bolignød saa godt som alle Vegne i Landet. Med Undtagelse af et Par enkelte Byer som Allinge og Sandvig tror jeg, jeg tør sige, at der i alle Provinsbyer og en stor Del af Stationsbyerne og ogsaa nogle Steder paa Landet er en Bolignød, som desværre ikke har forbedret sig, og ved sidste Flyttedag her i København viste det sig, at Københavns Kommune ligesom en lang Række andre Kommuner yderligere fik et betydeligt Antal husvilde at skulle skaffe Tag over

Hovedet. Dette er i sig selv forfærdelig moralsk ødelæggende, saa meget mere som de allerfleste af de Familier, der er husvilde, er Familier med mange Børn, og det Husly, det offentlige kan give dem, er af en saadan Beskaffenhed, at vi alle maa oprøres derved, men Samfundet lider derved i langt højere Grad, end man i Øjeblikket ser, og Skavankerne ved disse sørgelige Boligforhold vil maaske først mærkes paa den kommende Slægt, naar der er gaaet nogle Aar; saa vil det vise sig, at en stor Del af de Børn, som opvokser under de Forhold, demoraliseres. Der er derfor god Grund til at anvende betydelige Summer netop til Fremhjælpning af Boligbyggeriet. Det Boligbyggeri, der i Øjeblikket er i Gang, er udelukkende i Gang i Kraft af to Love, Loven af 10. September 1920 og Loven af 1. April 1921, den sidste Lov udløber 1. April 1922, altsaa samtidig med Finansaaret. Disse to Love hjemler Adgang for dem, der vil bygge, til at faa 40 pCt. Tilskud enten af det, Ejendommen er vurderet til i Ejendomsskyld, eller af det Beløb, man kan dokumentere Bygningen koster, og dette maa siges at være et meget betydeligt Tilskud, men ikke desto mindre er den Leje eller Boligafgift, som fremkommer for Bygninger, hvor saadant Tilskud er givet, alligevel for høj for den Befolkning, der skal have disse Lejligheder. Vi haaber jo — og det gør ingen mere end jeg —, at vi nu er for Nedadgaende, baade med Materialepriser og alt, hvad der ellers hører til Byggeriet. Jeg kan ogsaa konstatere, at der har været en Nedgang i Priserne, en Nedgang for Byggeriet som Helhed paa ca. 30 pCt. Det kan være lidt mindre, det kan være lidt mere, efter de særlige Forhold, der gør sig gældende for de enkelte Huse, men deromkring ligger det. Det ligger imidlertid ogsaa i, at Pengene er blevet billigere, men ikke nær saa billige, som de bør være. Jeg lyser her efter den Nationalbankdiskontoneedsættelse, som allerede for længst har givet sig Udtryk i England, hvis Bank vor Nationalbankdiskonto i Almindelighed retter sig efter, og for nylig har man nedsat Nationalbankdiskontoen i Sverige, men jeg har endnu ikke hørt noget om, at den er nedsat hos os, og det vilde dog være naturligt, om vor Nationalbank af Hensyn til hele vort sørgelige Handelsliv og Pengeomsætning gik til at nedsætte Diskontoen paa samme Måde. Diskontoen burde i alt Fald være gaaet ned med den halve Procent, som den sidst gik ned med i England, hvis Eksempel vi ellers altid følger. Det vilde nemlig betyde en Del, om der blev billigere Penge at faa.